

თეატრი

საქონელ კვირამ სალიტერატურო და სახეატურ გზებით

1889 წელსა

№ 13

პარილი 23

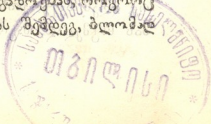
გაზეთი ღირს: ერთს წლ. 5 მან.,
ხანგე. წლ. 3 მ., ცალკე №-15 გ.
ხელის მოწერა მიიღება: თბილის-
ში რედაქციის განჯორაში. ТИФ-
ЛИСЬ, ВЪ РЕДАКЦІЮ ГАЗЕТЫ
"ТЕАТРЪ." გაზეთი ისუილება:
თბილისში, ჩარჯვეინის წიგნის მა-
ღაზიში და ბეჟუოვის სააგენტოში.

რედაქცია არა ვისრულობს წერი-
ლების უკან გაგზავნას და მათ
შესახებ მიწერ-მოწერას.

გაზეთში დასაბეჭდათ გამოგზავ-
ნილ წერილებს უნდა ჰქონდეს მო-
წერილი სახელი, გვარი და ად-
რესი დამწერისა.

ახალი ამბები.

ბანკის თეატრის დარბაზში, 5 მაისს არის დანიშნული საზოგადო კრება თავად-აზნაურობის ბანკის წევრთა. იმედია, რომ ჩვენი თავად-აზნაურნი ამ ზეღად მიიწვი ყურადღებას ათხოვებენ ბანკის საქმეებს და შარშანდელით თვალ-ხუტკანას არ ფოამაშებან ბანკის გამგეობის წევრებს. გამგეობის წევრებს, როგორც საზოგადოებისაგან ამოორჩეულ პირებს, რასაკვირველია, ბევრ რამეში უნდა ვერწმუნებოდეთ, მაგრამ ძალიან კარგი იქნება თუ კრება კარგად გამოიკვლევს რა საქმეში რა დაუხარჯავს გამგეობას, ან შართლა დაუხარჯავს, თუ ისე უზნევია, როგორც აბნედა თეატრის პირველ აშენებაზე. ვაშობოთ, "პირველ აშენებაზე", იმიტომ რომ ესლაც თეატრი ჯერ გათავებულნი არ არის, თუშცა-კი შარშან წარუდგინეს საზოგადოებას, როგორც გათავებულნი. წარსულს წელსაც, ან გარისის შემდეგ, ბლომად

დაფშენიტეს ვითომ-და „პაჩინკებზე“ და კიდეც ბერს მ-ან-
დომებენ. საჭიროა აგრეთვე ეკითხოს გამგეობას, რათ მოუმატეს
ხარჯი: „უპრაველიაიუში“ რას უკეთებთ, ან რატომ „საპაჩინკო“
საქმეებს მონარდებს არ აძლევენ და ერთი-ორად რად ახარ-
ჯვინებენ ვილაც ბავშვებს.

მაისის პერველ რიცხვებში ჩვენი სცენის უპატრონოდ
დარჩენილი არტისტები აპირებენ ვლადიკავკაზში წასვლას. წაე-
ლენ თუ არა—არ ვიცით. ხოლო, თუ წაელენ, არ იქნებოდა
ურიგო, რომ იქაც ასე არ შეირცხვინონ თავები, როგორც
ბევრჯან სხვაკან შეურცხვენიათ.

ბანოების ბინძურობაზე და მეაბანოების თავგასულ
ქცევაზე მრავალჯერ ყოფილა გაზეთებში დაბეჭდილი სხვა-
და სხვა ამბები. ყურის მგდებელი აქამდინ არაფერ გამოჩინდა.
აბოვიანცის აბანოში პატიოსან კაცს არ შეესვლება. პოლი-
ციამ მაინც მიაქციოს ყურადღება, თუ ქალაქის გამგეობა
საჭიროდ არა ჰრაცხს ამ საქმეში გარკვეას.

დაუპატიჟებელი სტუმარი

(თარგმანი)

(დასასრული)

ოგორც მასხომს, იმ საღამოს არაფერი მომხდარა შე-
სანიშნავი. უფ. დუფისი ბუკრს მღეროდა და ღამა-
რაგობდა, მაგრამ წინასდელი სიმსიარულე-გი არ ეტყობოდა. მე-
რე დღეს ჩვეულებისამებრ შევიყარეხით სუეველანი ერთად საუზ-
მის საქმელად, მაგრამ უფ. დუფისი ვერ არსად სხანდა; იმის იქ

არ ეოფნა აწავის უგვირდა, რადგანაც უგულამ ვიცოდით, რომ წინა ღამით უძილო იყო და ამიტომ შესაძლებელი იყო დიდხანს სძინებოდა. ზოლკოვნიკმა უბძანა კიდევ, რომ აწავის გაეღვიძებინა. ჩვენ ჩაიღ დაკლიეთ, თითქმის სადილობამდე მოატანა, მაგრამ უფ. დუოისი ჯერ კიდევ არსად იყო. მოუთმენლობამ დასძლია ზოლკოვნიკს, მივიდა დუოისის ოთახთან და დაუწყო კარებს გაკუნი—უფ. დუოის! გუეოფათ ძილი, მესამე საათია, უ. დუოის! იქიდგან ხმა არ ისმოდა, კარებიც შეინდგან ჩაკეტილი იყო. ზოლკოვნიკმა უბძანა ბიჭებს კარები გაეტეხნათ. ჩვენ სუყველანი სადილის საჭმელ ოთახში ვისხედით და ველოდებოდით უფ. დუოისის. მარიონს უნებ წამოხტა და გაფითრებულმა შეჰკვილა:

— ღმერთო ჩემო! ეს რა ამბავია? დუოისის ოთახის მხრიდან მოისმა ხალხის ჩიჩქალი და გაკვირვებით იძახოდნენ:—ვის მოუკლავს? ვინ უფოფილა ის ავაზაკი, საიდან შესულა? მართლაც ვიდაც შესულიყო უფ. დუოისის ოთახში და მოეკლა მძინარე კაცი. როგორც ხანდა არაფერი მჭრელი იარაღი არ იყო ნახმარები, მხოლოდ სასეზე ნაბეჭი ეტულობდა, ასე რომ, ვგონებთ ჯერ დაქრწოთ და შექდეტ, ან ქვით ან იმისთანა მძიმე რითიე იყო ნაცმი თავში. სასე იმისთანად ჰქონდა შეცვლილი ცემისაგან, რომ ვერ შეატუობდა კაცი სად ცხვირი ჰქონდა, სად პირი, სად თვალები და სხვა. მარიონს შეუწუსდა გული, ვეღარ დაიმკრა თავი და დაეცა მიწს. უფ. ზოლკოვნიკი ისე იყო შეწუხებული ამ საზიზლარი სურათით, რომ ხმის ამოღებაც ვეღარ შეუძლო—საკვირველი შემთხვევა მოხდა ჩემს სახლში და ამიტომ თქვენის თანდასწრებით მინდა გამოვამიო და ვიპოვნო—როგორმე შეგვლელი,—ძლივს წაიღუდღულა ზოლკოვნიკმა. მაშინვე შეატუობინეს ზოლიციას, რომელიც დაწმუხებით ამბობდა, რომ ვიდაც უფოფილა, გაჭუდვა სდომებია, რადგანაც შეკადრს არც ფუფილა აქვს და აღარც ბეჭედი ხელზე. სუყველას განცვიფრება ეტულობდათ სასეზედ და ზოგიერთი ფიქრობდა იწებამ მტერი ჰქვანდა ვინმე უფ. დუოისის, მაგრამ უფ. უ იონი უაწყოფა ამ აზრს და ამბობდა:—სწორედ ჟურდისაგან არის შეკდარი და, როგორც

ეტეობა, თანჯრიდან არის შემოპარული ავეკულობის წასაღებად; დაუნახამს საწოლზე მწოლიარე კაცი, უფიქრია იქნებ გამოიღვიძოს და გამტყოს და ამის მიზეზით უმსსუერბლია საცოდავი ვატი. პოლკოვნიკის თხზვანით სუეველანი შევიყარენით ერთს ოთახში; მართინას გულის წუხილი გადაუგარდა, მაგრამ ლაპარაკის თავი კი არა ჰქონდა. დაუმატიეებელი სტუმრის სიკვდილია დადონა მთელი ის პატარა სასოკადოება. ეველას ეტეობად სახეზე სიმწუნარე, რომელიც თან-და თან უფრო ძრეიღებოდა. უტეებ, ჩვეულებისამებრ, გადლო კარები, შემოეარდა განცვიფრებული მოსამსახურე და მიახსენა:

— უფ. დეოისი გასლავთ!

ეველამ თითქმის გაკვირვებით შეჰკვილეს, ეველამ მიაქცია უფრადლება შემოსულს კაცს, რომელიც თავის ჩვეულებრივის დიმილით გაემტკზარა პოლკოვნიკისაკენ. მაგრამ ერთის თვალის გადავლებით შეატეო რომ სუეველანი რაღაც გაკვირვებაში იყვნენ

— მგონი ძალიან შეგაწუნეთ უფ. პოლკოვნიკო!

— უფ. დეოის, ეგ სუძრობას აღარა ჰგავს.

— როგორ, განა ჩემი წერილი არ მიგიღიათ დღეს დილით? ჰკითხა დეოისიმ გაკვირვებით.

— არა, უთალო, მე არაფერი არ მიმიღია, მაგრამ ერთი ამისხენით ეს გამოცანა, რა მოხდა თქვენს საწოლს ოთახში?

— არ ვიცი, განა მოხდა რამე? მიბძანეთ შენი ჭირიმე.

— მაშ ვინ არის ის მკვდარი კაცი? სსუა ვინ იყო თქვენს ოთახში, თუ არ თქვენ?

— ოს, ესლა სუეველაფერი მესმის! შეჰკვილა დეოისიმ. — შესდეგ შე უბედურო, ნუ მიიპარები კარებისაკენ, როგორც ქურდი და ავასაკი, შესდეგ, მეთქი, უფ. უაიონ! ვერავინ ეერ გაუა ამ ოთახიდან, ჩაკეტეთ კარები. უფ. პოლკოვნიკო, მე არ მინდოდა ესე გამოაშკარავება ამ საქმისა, მაგრამ ესლა ძალა უნებლიედ მოკალე ვარ სუეველაფერი აციხსნათ. შეხედეთ იმ საზიდარ კაცს, შეხედეთ როგორ კანკალებს, შეხედეთ მაგის სახეს და შეატეეთ ჰგავს კანს თუ არა?

მართლაც უაიონს სსხე სრულებით გამოეცვალა, მსხვილი წვიმასავით ოფლი ჩამოსდიოდა წურწურით, მკვდრის ფერი დაეღწა და შიშისაგან ატარებულნი კანკალებდა.

— ნუ გრცხვენიათ! დაუვირა დუონისი. — გაახილეთ თვალები შე ცოლის მკვლელა და მიტან შე ვინა ვარ!

— შე მხოლოდ ის ვიცი, რომ შენ წინანდელი საქმრო ხარ ჩემის დანიშნულისა, მაგრამ ნება მომეცით კარში გავიდე, გული მიღონდება.

— ფეხს ვერ გასდგამ აქედან, ვიდრე არ გამოვაცხადებ საქმროდ შენს საქციელს. მაშინ, შეგიძლიან გამოეცვალათ ეს ადგილი და სამუდამო ბინად სასწრაფო აღმოჩნდით. უნდა გამოვიცხადოთ უფ. პოლიციისა და თქვენ, საზოგადოება, რომ ეს უსჯულო არის თავის ცოლის მკვლელი ე. ი. ჩემის დის მარგარიტასი; ამის გარდა ეს არის მკვლელი ედუარდ გინტონისა, ლონდონის გამომძიებლისა, რომელსაც ეძინა ჩემს მაგივრად თქვენგან დანიშნულს ოთახში. შეულის იმედი ნულარა გაქვს უფ. უაიონო. რაღას უყურებთ, შექცართ მკვლელი, შექცევთა გაჭაგრებით დუონისი.

მოკრდა ორი კაცი, რომლებიც შე ვერ შეუამჩნიე აქამდისინ. შუთოკეს მაგრა და გაიყვანეს უფ. უაიონი. მანამ შეიყვანდნენ დროებით მერე ოთახში, გზასე დეესვა თაგბრუ, აუტრელდა თვალები, დაეცა მარმარაღის ქვეშე და გახთნია ტვინი.

კვდები გადმოგვით ეს ამბავი, როგორც შემდეგ უამბო უფ. დუონისი ბიძა ჩემს:

— შე უნდა მოვიტოსო თქვენთან ბოდიში, რომ სხვის სასულით შემოვედი თქვენს ოთახში. აი საქმე რაშა: შევიტეე თუ არა ჩემი დის სიკვდილი, მაშინვე გქვი შივიტანე თავის ქმარზე ე. ი. უფ. უაიონზე. ბევრი კვდა და ჩემს ბედზედ ვიპოვნე კიდევ ერთი ბუბერი კაცი, უწინდელი უაიონის მებალე, რომელმაც დაწვრილებით მიაშბო ჩემი დის სიკვდილი. სხვათა შორის იმან

მითხრა რომ აქ, თქვენს სახსლესში არის ერთი ოთახი, რომელშიაც უფ. უაიონისაგან უველას აკრძალული ჰქონდა სიარული; იმ ოთახს ჰქონია რამდენიმე შესავალი ქვეშედგან — მიწაში. ბირჯელ ღამეს როდესაც მე პერგო იქ წოლას, ავხადე იმ ოთახის ისტაკი, ჩაკული ქვეშ და ვიპოვე ჩემი და მკვდარი, რომელიც უბრალოთ იყო ჩაფლული მიწაში. თითიდან წავადრე ძვირფასი ბუჭედი, რომელსაც ჩემს სასოვნად ატარებდა. იმ ღამესვე გავიპარე ღონდონში და მოვიწვიე გამომძიებელი, რომელიც მეორე ღამეს ბეგრი ძენის შემდეგ დაწოლიდა ჩემთვის დანიშნულ საწოლზე. ამ დროს, როგორც ეტყობა, შემოსულა უფალი უაიონი ჩემს მოსაკლავად და უმსსეულობა ის საწული კატი.

ამ ამბის შემდეგ გაიარა დიდმა ხანმა... დეოდისი მორდაუნტს და მარიონას ტკბილი და მშვიდი ცოლ-ქმრობა ჰქონდათ.

დ. აწურული.

სახალსო პრეზია

გაგონილი ღაზარე ზუბაშვილისგან და შეკრებილი სოფ. არბოში. ი. დ. †

ვაჟკაცი რო შეღერდება
 წავა და მოსმებნის ქალსა,
 მაჭნკალი ეუბნება
 მე გიძოფნი კაი ქალსა.
 შაბათს ბიჭსა წაიფანენ,
 კვირას გადასწერენ ჯვარსა;
 აბა ბიჭი რას შეატეოსი
 ბორბოტსა და არამასსა.

ბევრს უძარილსა წაისვამს
 კოსტად დაისურავს თავსა.
 ერთ წელილიწადს ჩუმათ არის
 სულ არ ამოიღებს ხმასა.

წლის თავსედ ეტუტუნება
 ქმარო გაეუარე მძასა.
 ის არ იცის იმ სულელმა
 მძა რო გაეერება მძასა:

უანის მოსამკალად წავა,
 ვილა მიაწოდებს ძნასა,
 ის ქმარი რო წეალსე წავა,
 ხელეური მიაქვს ქარსა.

ქმარი ცოლსა ეუბნება,
 ქალო დაგიყენებ თვალსა,
 დილას ხარებს დაუეარე,
 თეთრი ხარი არა ხჩანსა.

ცოლი ამას ეუბნება,
 მაგისტოვის არ ვიტკენ თავსა;
 ხელათ გავლესავ დანასა,
 მოვიტან როდინის ქვასა;

წადი ხარი მოიუვანე,
 ესლავე შემოვამრობ ტეავსა,
 ტეავს გავეჭიდი, ბრინჯს ვიყიდი,
 მოვისარშავ შილაფლავსა.

მაშინ ერთი იფნის სასრუ
 უნდა გადაარტყა ქალსა,
 დედასკენა დაიფრინო,
 გაუეწონო შარა-გზასა;

შირბოდეს და იძახოდეს
 ქმარო შეურიგდი მძასა,
 გთერთგულებ ოჯახშია,
 ხდარ ამოვიღებ სმასა.

თეატრი

ამ უკანასკნელ ხანებში ჩვენმა არტისტებმა შემოიღეს პიესების შემოკლება. ყველა აქტიური თავის როლს ისე ამოკლებს, როგორც ჰსურს და ენერჯება. თუ ვინიცობაა რომელიმე როლის ამსრულებელი არა ჰყავთ, ამხანავობა არ უშინდება პიესის წარმოდგენას: იმ როლს გამოხატოვებენ სრულიად და დანაზრჩენს თამაშობენ. მართალია. კარგი დრამატული მწერლები არა გვყავს, მაგრამ რაც უნდა იყოს, პიესების ავტორები ჩვენ უვიცს და უსწავლელ აქტიორებს მაინც სჯობიან. თუნდ მზახედ არაფერი ეთქვათ—ლერმონტოვის „მასკარადის“ და მებრეე სხვა პიესების დასახიჩრება მისატყეებელი არ არის...

„თეატრის“ ახალი ამბავი

* * * ნამდვილ წყაროდან გვატყობინებენ, რომ თბილისში, თუ არ ვიცით სად — დიდი, ორ-ატაჟიანი სახლი უფიქრად. სახლს საზღვაო ფონი. საზღვაო მდგარა მეთუღუსე, სახლში — ვიღაც ქართველი. ქურდები შეპარულან მდგომარეობის სადგომში. მეთუღუსისათვის 16 ათასი მანათი მოუპარათ, ქართველისათვის — გროშიც კერა: — სამი წელიწადი განუწყვეტლივ უძებნიათ, მაგრამ ფული ვერ უპოვნიათ, კერა და კერა... საცოდავი ქურდები ბოლოს დაწმუნებულან, რომ ქართველი თურმე იმდენ ფულს იტებს, რამდენსაც უნდა და ამისათვის მტარვესათვის თურმე კვლავს ინახავს!!!...

* * * ამ დღეებში თურმე დიდი საცოდაობა დაბრუნდება თბილისში: ერთმა ასალგავსა ქართველმა გაითხოვა თავისი ნაწილი დედას. აი როგორ მოხდა ეს საქმე:

მრავალი უსაქმო კაცი იდგა „დემოკრატიის სობრანიეს“ წინ; მხოლოდ ერთი უკმაყოფილოდ დაელოდა. ერთმა უთქრა მეორეს: ქუჩაში ბუჩუბის ულაპას ეს მიწვევია შინ წავიდე და ღვინო ვუღებო. მეორემ უპასუხა: — იი, ჯიბე გაფსკვილო!... ღვინო-კი არა, ის არ გინდა... ვინ იცის ჯიბეში გროში არა გაქსო.

— როგორ თუ ჯიბე გაფსკვილი ვარ? ჩემი ესეკუნდანტები მოკლენ და მასუსს გამცემო!... მოვიდნენ სეკუნდანტები. გადაწყვიტეს წარბაზნების სროლა, სოლო რომელსაც დიდი შეძლება ექნებოდა უპირატესობა იმას კვლავ და წინდაწინ იმას უნდა ესროლა. დაფასეს მამულ-დედული, შემოსავალი ორივესი. მთელი ქონება, კალის გარდა, აღმოუჩნდა შეურაცხყოფილს, ესე იგი იმას, რომელსაც ჯიბე გაფსკვილი დაუძახა — 3 მ. 27 კ. მეორეს — შეურაცხყოფილს — 4 მ. 3 კ. ამ მეორემ უნდა ესროლოს...

ამ უკანასკნელ სიტყვას რომ ვწერდით მოგვივიდა ამბავი, რომ ის, რომელსაც უნდა წინდაწინ ესროლს, გულჩვილი გამოდგარა

და წარბაზნების სრულად მკვიდრ დათანხმებულად რთვლობას ორ-
თნი თუნგი მკვიდრი დალიონ და რომელიც დაითრობა ჟიბე გა-
ფსეკილი ის იქნება. დიდად ვწუხვართ რომ ასე უბედურად თავდა-
ბა ეს ამბავი.

ბ ძ ა ნ ე ბ ა

დადგა გაზაფხული და, თუ მოვიდა ზაფხული, გამოიცე-
ლება აზრები და ცოლ-ქმრობის დამოკიდებულება დაჩების
გამო, ამისათვის საჭიროდ დავინახე გავცე შემდეგი ბძანება:

- 1) ნებას ვაძლევ მშემ ანათოს ჩასვლამდე, ცა გალურ-
ჯდეს, ხეები შეიმოსოს ფოთლებით და ნაყოფით, ეზოები და
ქუჩები აყროლდეს.
- 2) უკრძალავ: მარხილებით შეშის ზიდვას, თოვლს—
მოსვლას, ყინვების დაჭერას. ამასთანავე რადგან დაჩებზე ცხე-
ლი ხალხი მიდის, უნდა გაუქმდეს „ცივი გულები“, „ცივად
მოქცევა“ და ყოველივე ცივი გარდა „მოროჟნისა“.
- 3) ნებას ვაძლევ ზამთრის ტანისამოსების გასყიდვისას
და დაგირავეებისას. ეს შეეხება ლარიბებს. ულვაშ გრეხია ფრან-
ტებს-კი უბძანებ ამასვე.
- 4) ქალებს შეუძლიანთ იყოლიონ დაჩებზე „მეგობრე-
ბი“, არა ნაკლებ ორისა.
- 5) უკრძალავ: კონცერტების გამართვას: ქართულ ხო-
როს (თუ კიდევ არის სადმე), კატებს—ბანებზე; ქართულ
არტისტებს ეკრძალებათ წარმოდგენების გამართვა და კუჭე-
ბის გაძღობა.

უწრაგონო ზოქაული.

ვიზიტი

ძალი საზოგადოების წევრი მივიდა მეორესთან და იწეობა საუბარი.

- როგორ ბმანდებით ჩვენ მეორესთან N...?
- merci, ძალიან კარგად.
- როგორ ატარებთ დროს?
- ძალიან კარგად. თქვენ?
- ძალიან კარგად; გმადლობთ.
- დღეს კარგი დარი არის.
- დიახ, გუშინ-კი ციოდა.
- თქვენი სახლობა კარგად ბმანდებიან?
- გმადლობთ; თქვენი?
- merci.
- დიდი ხნის რატ კნენის X არ გინახავთ?
- დიახ, დიდი ხნის; მაგრამ Z-კი კნახე.
- მართლა? კარგათ არის?
- დიახ. (დუბა).
- მიბმანდებით?
- დიახ, ათი ვინიტი კიდევ უნდა გავაკეთო.
- ნახვას ნუ დაგვიგვიანებთ.
- გმადლობთ, მაგრამ თქვენ რამდენი ხნის ჩვენთან არა ეოთვილხართ!!
- ოოო, თქვენ მანტ კე არ გეთქმით.
- მშვიდობით.

მოსამსახურე. ეტლი მზათ გახლავთ.

მოსწრებული სიტყვა

სომხებს წარმოდგენა აქვთ. აქტიორები დადიან და ეგვლას ეუბნებიან: ერთი ჩვენი ადამიანი უნდა ნახათ, რა არის რამდენჯერ-ში“ და!...

— რა ძალიან გიკვირთ, კე ერთად-ერთი ადამიანი-კი გეუთოთ, უმასუესე.

ბრილიანტი

ტრადი-კომედიის ორს მოქმედებად, თხზულება თ. რ. ერისთავისა.
 (გაგრძელება).

გამოსვლა 8.

(ივნივე, დათიკას გარდა).

მარია. რა ვქნა, ვანო, როგორღაც მეშინიან...

ვანო. Что за вздоръ!.. რისა გეშინიან?.. როგორი მოწინავე ქალი ხარ, ამ დროის განათლებული და გაძუდავი, რომ ერთი უბრალო ოინიც კერ მოახერხო? Просто, რომ შამოგა ბაღდასარა აღმასოვი, იტყვი განეთმი წავიკითხე, რომ ბრილიანტსა ჭყიდით თქო!.. მე რე უთხარ, ვითომ დოხტურის ცოლი იყო, წამოგვეეს და თუეს შინ ჩავაბარებთქო... მე რე ისე მოიქვევი, როგორც მე დაგარბევი... როგორც ვითხარ.

მარია. სინიღისი მაწუხებს... მტრსკინიან...

ვანო. Что за вздоръ!.. ვაი შენ ვანოს!.. დაწინაურებული ქალი მაგას ამბობს?!.. ბაღდასარას ვი მე ვიცი სიმართლით ექნება ნაშოვნისი ის ბრილიანტი... (ჩაიციუნებს).

მარია. მე რე ეგ რა ჩვენი საქმა?..

ვანო. რაღა დროს მაგეების ლაზარაკია?.. მოკსულვარო, — საქმა უნდა გავათავოთ... სისუსტე არ გამოიჩინოს!..

მარია. არ დავიღუპნეთ... მეშინიან.

ვანო. Что за ребячество!.. მამო მომატევი?..

მარია. ოხ, ვანო! მაგას როგორ ამბობ?.. ჩემი ყოფაცხვოვრება შენ მოგეცე, შენ მოგახმარე, თავი შენ შემოგწირე და...

ვანო. და რა?... მე შეუჭამე, ჭო?... მუვედრი კიდევ?..

მარია. ვინ გაუვედრის, მაგრამ... რომ გატვიტონ, მიგვისკედნენ განკრახვას, ან შემდეგ... ო?!.. ყველა სახსარი მითრთის, მთელს ტანში ჟრუანტელი მივლის...

ენო. მამ რაღაჩედ მრთამდი ლაქით? მასსრობა სომ არ იეო?.. თუ შეკრთი, წავიდეთ სადმე უკავსანსში, იქ დავისკნოთ... ეს კი გასსოვდეს, რომ ჩვენი ქორწილი და ჩვენი შემდეგი ცსოკრება მაც ბრლიანტყეს დამოკიდებული... ეკ უნდა ჩავიგდოთ როგორმე სელში... (ანუჩხბოცე)

მარია. შენი რჩევა — საწამლავია, მაგრამ შენი სიუვარული-სათვის ყველას ვიკისრებ, ყველათურს გაკუბდავ!..

ენო. რა დროს თეილსოთეია!.. აკერ ფესის სმაც ისმის..

გამოსვლა 9.

(ივინიე და ღათიკა).

ღათიკა. კერ დავსელე ადა... სანლა წასულა... ერთი სანსე დანმანდით აქანა და ისიც მოვა.

მარია. არა, მე წავალ პანარში და სელათ ესლაკე უკანვე მოკბრუნდები, (ენოს) ბიჭო! გადი კიზაუი წინ წამოაუენებინე!.. (ენო გადის, ღათიკას): შენს ადას უთხარ, ბრლიანტის შეიდ-კელი იეო-თქო და ისეკ მოვას თქო... შინ მომიცადოს (გადის).

ღათიკა. (უკან მიიძახებს): კი, ბატონო!.. (პუბლიკისკენ) ან ჩემი ადა გადარეულა და ან ის ქალი!.. ვუუბ!.. დედა, ღედა!.. რა ლამაზი იეო ი დასაქევი!.. (აიღებს ცოცხს და სახლსა ჰგვის; ამ დროს შემოვა კეკელუა, ხელში სინი უჭირამს ღობიოთი).

გამოსვლა 10.

(ივინიე და კეკელუა).

კეკელუა. აქამდის ამ სასლს მოუნდი ბიჭო?.. (მივა ტახტ-ზედ დაჯდება და ღობიოს არჩევს).

დათიკა. ვიღაც ქალი გასლდათ.

კეკელუა. (ცალხელს ტუჩებზედ მიიფარებს) კერა ჰსკდამთ ამ ლუპუსტაწს რაებს ამბობს?!.. გაგიუდი, ბიჭო?..

დათიკა. მე კი არ გაგიუდი: ან ალას გადარეული და ან ის ქალი...

კეკელუა. ვუი, იმ ატკინი!.. რაებსა ჰროშამ, ბიჭო?.. ვინ ქალი?..

დათიკა. ჰი, ესლას აქანას რომ იყო.

კეკელუა. ესლას?..

დათიკა. ვი ბატონო!.. აკერ გედიარს და ისთეკე მოგა აქანას... დედა, დედა!.. ისეთი ლამაზია, ისეთი მშვენიერია... მსეთუნასავს, რომ იტყვიან—ისას!..

კეკელუა. მე რე აქ რა უნდოდა?..

დათიკა. რა ვიცი ქალბატონო... ალას კითხულბდა... ბრდიანტები უნდა შეგეკატროვო...

კეკელუა. დადექე უურებოლო!.. ეს რაები შესმის?!.. (დათიკას) რაებს ამბობ, ბიჭო?

დათიკა. სწორეს მოგასსენებ, შენ ნუ მომიკვდები!..

კეკელუა. (იქით) არა შესმის რა... ეს რაღაც უაღთაბანდობა... (დათიკას) გედი შენ ვუსნაში მწკანილი დააჩხიე.

დათიკა. (პუბლიკისკენ) დეკს რაღა ვაი არ მოსდება... ორი დეკა ამ სასლში წყალი არ გამთბარა ამის მეტათ!.. (გადის).

გამოსვლა 11.

(კეკელუა მარტო).

კეკელუა. რაებსა ბოდამდა ის ბიჭი?.. ან ოინია ჩვენ თავს, ან სსვა რამ ამბავია... იქნება ბაღდასარა ეკურგურება ვისმე?.. იქნება ჩემი მზითუვი და ზინათი იმ ვიღაცა ქალს შეატყობა?.. ერთი

სწორეთ, რომ ვიდრად!.. ჰაი თუ ბუწუწებით კათრევედი იმ... იმ
 უნამუსოს!.. გაგანდილა!.. რა ამბები შესმის!.. (ისმის კარების
 რაკუნნი) რაკუნნი?.. ვინა ხარ, შამოდი!..

(შემდეგი იქნება)

ფოტო

3. ს. „თეატრი“ ქართული გაზეთია. „ლანა“ რუსულთ გი-
 თეიქრიათ, ქართული ასოებით დაგიწერიათ... ქართული სიტყვები
 რუსული ასოებით დასწერეთ და «სსსსსსსს» გამოადგება.

ს. ვ—ძმს. ჩვენს რედაქტორს თვალები სტიკია. ტუფილად
 ნულარ შესწუხდებით... თქვენს ნაწერებს აღარ წაიკითხავს.

ნ. ზ—შვილს. მაშ თქვენს „თხზულებას გონივრად“ არ
 ეკუთვნის?!... ქუთაისის მალაზიებიდან მოგვიერთმეოთხე 1 მ. 50 კ.
 მდოგვი... გუნთებზე და ფეხის გულებზე დაიკარით; სინესს გა-
 მოგანებებთ...

ა. ბ—მს. მიეროსკოპითაღ-კი ვერ ვიპოვეთ თქვენი «ცოდნა
 წერისა».

ბ. დ—შვილს. სტრიქონები კარგად დაგიოთლიათ, მაგრამ
 მხედური, სულელოური აზრების დათვლა-კი დაგვანებებიათ, ასე რომ
 არსკოლოგები ვერ გაიგებენ, რომელი საუკუნის დათვის ნაწარ-
 მოებია თქვენი „ქილილოვანი“. (???)

რედაქტორი და გამომცემელი ალ. ნაზინიძე.